

Büttner-kronen.

Voordracht gehouden bij de demonstratie dezer kronen
in de Vergadering der N. T. V. op 8 Februari.

In den Dental-Cosmos van 1883 komt voor het eerst eene beschrijving der Büttner-kronen voor. Het zijn kunstkronen op natuurlijke wortels, waarbij deze op eene bepaalde wijze geprepareerd en door de kronen behoed worden voor verder verval. Na pulpectomie, resp. antiseptische wortelbehandeling, wordt het kanaal iets verwijdd, de oppervlakte tot even onder het tandvleesch weggeschaafd en met een cirkelvormige zaag (trepaan) rondgesneden, zoodat de wortel den verlangden vorm verkrijgt.

Nu past men een circa 0.4 m.M. breed ring van dun platina op een met den trepaan in grootte overeenkomenden stalen vorm, (zoogen. doorn) vervaardigd, om den wortel. Past hij, dan wordt er een platina dekseltje op gesoldeerd met minstens 18 karaats goud, en dit juist in het midden doorboord.

Het dekseltje wordt op den wortel geplaatst, eene vierkante platina stift, er door heen in het wortelkanaal gestoken en beide met harde was, een mengsel van was en hars, verbonden. Stift met deksel worden voorzichtig verwijderd, ingegipst in gips met zand en gesoldeerd. Het boven het deksel uitstekende gedeelte van de stift wordt van een schellak-kopje voorzien, het geheel in situ gebracht en de afdruk genomen.

De nauwkeurig gekozen tand wordt over het dekseltje heen op het geradeerde tandvleesch van het model, hol uitgeslepen, het best met de boormachine, van een schutplaatje voorzien, met was aan deksel en stift bevestigd, dan ingegipst in gips en zand en met 18 karaats cadmiumgoud gesoldeerd, waarbij men tevens den rug van den tand verkrijgt. Het afwerken geschiedt spoedig en gemakkelijk. Nu wordt de tand even gepast, de stift met een vlaksteker van weerhaakjes voorzien en de tand met behulp van cement op en in den wortel definitief bevestigd. Niemand heeft er natuurlijk nog die ervaring van, maar ik geloof dat deze kunststanden wel twintig jaar en langer zullen blijven vastzitten.

De Büttner-kroon heeft in sommige gevallen niet te miskennen voordeelen boven de Richmond-kroon, bij welke de oorspronkelijke vorm van den wortel behouden blijft. Indien men n.l. meerdere kronen nevens elkander moet plaatsen en de natuurlijke tanden gedrongen stonden, wint men ruimte zoowel voor de ringetjes als voor de kronen. Ook kunnen de tanden bij de Büttner'sche methode op de oorspronkelijke plaats gesteld worden, terwijl bij Richmond ze altijd, per se, iets naar voren, n.l. buiten den wortel, staan. Bovendien is het maken en plaatsen van B. kronen gemakkelijker. De R. kronen kunnen echter op alle, de B. kronen slechts op de 6 boventanden geplaatst worden, zijn dus meer beperkt in de aanwending. In 't algemeen geldt voor beide, dat het wel een tijdroovende doch ook een zeer dankbare arbeid is. N. J. J. GREETER.

